

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «Εκδημοκρατισμός της διοίκησης- Καταπολέμηση Γραφειοκρατίας και Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση-Αποκατάσταση Αδικιών και άλλες διατάξεις»

A- Γενικά

Το νομοσχέδιο διαιρείται σε τέσσερα μέρη, από τα οποία το Μέρος Α εισάγει μέτρα εκδημοκρατισμού και εξορθολογισμού της διοίκησης και, ειδικότερα, μέτρα που αφορούν στις σχέσεις κράτους και κοινωνίας, όπως η επαναρύθμιση, σύμφωνα με το Σύνταγμα, του θεσμού της επίταξης προσωπικών υπηρεσιών (Κεφάλαιο Α-1), ούτως ώστε να μην χρησιμοποιείται ως απεργοσπαστικός μηχανισμός, αλλά και διατάξεις που ρυθμίζουν σε νέα, δημοκρατικότερη βάση τις σχέσεις στο εσωτερικό της διοίκησης, με τις συλλογικές διαπραγματεύσεις στο δημόσιο (Κεφάλαιο Α-2). Με το Κεφάλαιο Α-3 επιδιώκεται ο εξορθολογισμός του πειθαρχικού δικαίου και η αποκατάσταση των συνταγματικών αρχών που διέπουν την πειθαρχική διαδικασία και ιδίως του τεκμηρίου αθωότητας.

Επομένως, τα υπό κρίση κεφάλαια, αφενός αποκαθιστούν βασικές ελευθερίες και δικαιώματα, τα οποία δεν είχαν ρυθμισθεί σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους κανόνες Διεθνούς Δικαίου καθ' όλη την διάρκεια της μεταπολιτευτικής περιόδου και αφετέρου καταργούν όλες τις μνημονιακές ρυθμίσεις, οι οποίες έπληξαν με ιδιαίτερα βάνανσο τρόπο όχι μόνο τα δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων αλλά την ίδια την ομαλή λειτουργία της δημόσιας διοίκησης.

Το Μέρος Β καθιερώνει ή επεκτείνει δικαιώματα των πολιτών στις καθημερινές συναλλαγές τους με την διοίκηση και εισάγει μέτρα επιτάχυνσης των διαδικασιών και καταπολέμησης της γραφειοκρατίας, ιδίως με θεσμούς και διαδικασίες ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Επίσης, με τις προβλέψεις του κεφαλαίου αυτού παύει να υφίσταται στο εσωτερικό της δημόσιας διοίκησης ο δυισμός μεταξύ των μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων με σχέση αορίστου δικαίου αορίστου χρόνου, που παραβίαζε συστηματικά τις σχετικές επιταγές του άρθρου 103 του Συντάγματος για σταθερές και μόνιμες θέσεις εργασίας στο δημόσιο για όσους καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Το μέτρο αυτό δεν έχει κανένα μισθολογικό κόστος, αντίθετα συντελεί στον εξορθολογισμό της διοίκησης, διευκολύνοντας το θεσμό της κινητικότητας.

Το Μέρος Γ «Αποκατάσταση αδικιών-Επαναφορά προσωπικού-Κινητικότητα» επανασυστήνει υπηρεσίες και κλάδους που είχαν καταργηθεί, χωρίς να έχει προηγηθεί διαδικασία αξιολόγησης, και το προσωπικό που τους στελέχωνε. Καθιερώνει επίσης μία διαδικασία κινητικότητας, ούτως

ώστε να καλύπτονται οι άμεσες ανάγκες του δημοσίου, τόσο από το προσωπικό αυτό, όσο και από αδιόριστους επιτυχόντες του ΑΣΕΠ. Τέλος, το Μέρος Δ περιλαμβάνει ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, ιδίως επί θεμάτων του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και του Εθνικού Τυπογραφείου.

Ιδιαίτερη είναι η σημασία του Μέρους Α, διότι αποκαθιστά τη συνταγματική νομιμότητα και το σεβασμό της συλλογικής αυτονομίας τόσο στην ευρύτερη κοινωνία, όσο και στο εσωτερικό της διοίκησης. Αν και είναι σαφές ότι, κατά το Σύνταγμα μας και τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, η ελευθερία εργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 22 και ειδικότερα η απαγόρευση αναγκαστικής εργασίας που κατοχυρώνεται στην παρ. 4 του ίδιου άρθρου, *«επιτρέπεται να καταλυθεί, δια της επιβολής επιτάξεως προσωπικών υπηρεσιών, μόνον στις περιπτώσεις που αναφέρονται περιοριστικά στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 22 του Συντάγματος, για την αντιμετώπιση κινδύνων που απειλούν το γενικότερο κοινωνικό συμφέρον, όπως οι θεομηνίες ή η αντιμετώπιση ανάγκης που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία.»* (Έτσι η ΣτΕ Ολ. 1623/2012).

Παρόλα αυτά, και μολονότι η ελευθερία στην εργασία, η συλλογική αυτονομία και το δικαίωμα στην απεργία κατοχυρώνονται και σε επίπεδο διεθνούς δικαίου, ενδεικτικά από τις υπερνομοθετικής ισχύος κανόνες του άρθρου 4 παρ. 2 της ΕΣΔΑ, του άρθρου 8 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και των ΔΣΕ 29, 87 και 105, το μέτρο της επίταξης υπηρεσιών, ή «πολιτική επιστράτευση» όπως επικράτησε να λέγεται, εφαρμόστηκε εκτεταμένα όλη την διάρκεια της μεταπολιτευτικής περιόδου ως απεργοσπαστικός μηχανισμός.

Και τούτο μολονότι ότι, κατά το Σύνταγμα, η επίταξη υπηρεσιών δεν αποτελεί περιορισμό του δικαιώματος στην απεργία, αλλά περιορισμό της ελευθερίας της εργασίας, είτε σε περίοδο πολέμου, είτε για να αντιμετωπισθούν οι συνέπειες από κάποια μεγάλη φυσική καταστροφή ή κάποια κρίση σχετική με την δημόσια υγεία. Από τη θέση σε ισχύ του συντάγματος μέχρι το 2010 είχαν επιταχθεί οι υπηρεσίες απεργών σε έξη περιπτώσεις απεργιών, σε κλάδους που δεν σχετίζονται με την δημόσια υγεία, όπως ήταν οι απεργίες των υπαλλήλων στις τράπεζες και στην Ολυμπιακή Αεροπορία.

Την μνημονιακή περίοδο, ήτοι από το 2010 έως το 2014 επιβλήθηκε επίταξη υπηρεσιών έξη φορές, όσες δηλαδή συνολικά τις προηγούμενες τέσσερις προηγούμενες δεκαετίες, και ειδικότερα: Το 2010 επιτάχθηκαν οι υπηρεσίες των ιδιοκτητών φορτηγών και βυτιών, το 2011 των Υπαλλήλων καθαριότητας Ο.Τ.Α., το 2013 των εργαζομένων στο Μετρό, το 2013 των ναυτεργατών, το 2013 των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης και το 2014 των υπαλλήλων της ΔΕΗ.

Με το νομοσχέδιο ο θεσμός ρυθμίζεται όπως τον θέλησε ο συντακτικός νομοθέτης και ρητά ορίζεται ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μέσο αντιμετώπισης απεργιών.

Εξίσου κρίσιμη είναι η ουσιαστική επανεισαγωγή του θεσμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων, ο οποίος πρωτοκαθιέρωθηκε στη χώρα μας με το νόμο 2738/1999. Μέχρι τότε στη χώρα μας η σχέση κράτους και δημοσίων υπαλλήλων αντιμετωπιζόταν ως μονομερής σχέση εξουσίασης-υποταγής. Στο πλαίσιο αυτής της θεώρησης η απευθείας διαπραγμάτευση μεταξύ κράτους και δημοσίων υπαλλήλων (πολύ περισσότερο δε η μεσολάβηση τρίτου) σε αυτές απορρίπτονταν ως υπονομευτικές της ουδετερότητας και της ενότητας του κράτους. Για το λόγο τούτο και μέχρι την ψήφιση του ν. 2738/99, οι συλλογικές διαπραγματεύσεις στο χώρο του δημοσίου και των νπδδ ήταν δυνατές μόνον για το προσωπικό που απασχολείτο με σχέση ιδιωτικού δικαίου, μολονότι το σχετικό δικαίωμα των δημοσίων υπαλλήλων κατοχυρωνόταν σε επίπεδο διεθνούς δικαίου με την δσε 151.

Και μετά όμως την τυπική αναγνώριση του δικαιώματος των δημοσίων υπαλλήλων στη συλλογική αυτονομία, σημαντικά δομικά προβλήματα του νόμου, και ιδίως η στρεβλή εφαρμογή του από το κράτος, δεν επέτρεψαν στο θεσμό να λειτουργήσει ουσιαστικά, μολονότι στην αναθεώρηση του 2001 προστέθηκε στο άρθρο 22 παρ. 3 που καθιέρωσε και συνταγματικά τη συλλογική αυτονομία των δημοσίων υπαλλήλων, ως εξής:

«3. Νόμος ορίζει τα σχετικά με τη σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας από τους δημόσιους υπαλλήλους και τους υπαλλήλους οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.»

Σημαντικά προβλήματα του αρχικού νόμου ήταν η πολυπλοκότητα του, η εισαγωγή θεσμών άγνωστων στο ελληνικό δίκαιο, όπως αυτός της συλλογικής συμφωνίας και η απόκλιση του από τις γενικά ισχύουσες ρυθμίσεις της συλλογικής αυτονομίας, όπως καθιερώνονται στο νόμο 1876/1990. Περαιτέρω, ο θεσμός υποβαθμίσθηκε τόσο νομοθετικά όσο και σε επίπεδο διοικητικής πρακτικής. Ήδη με τις διατάξεις του άρθρου 24 του νόμου 3205/2004 καταργήθηκε το δικαίωμα των δημοσίων υπαλλήλων να διαπραγματεύονται για το μισθό τους, κατά παράβαση της προαναφερθείσας συνταγματικής διάταξης. Δεδομένου ότι ο αναθεωρητικός νομοθέτης υποδέχθηκε το 2738/1999, δεν ρύθμιζε για πρώτη φορά το θέμα, αλλά η επέμβασή του είχε το νόημα της εξασφάλισης του θεσμικού κεκτημένου του νόμου, υπό την έννοια της μη δυνατότητας μελλοντικής κατάργησης των ουσιαδών ρυθμίσεών του.

Όμως, η εν τοις πράγμασι κατάργηση του νόμου 2738/1999 προκλήθηκε από τη συστηματική πρακτική των προηγούμενων κυβερνήσεων να υπαναχωρούν και να μην εφαρμόζουν συλλογικές

συμφωνίες τις οποίες οι ίδιες είχαν συνάψει με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των δημοσίων υπαλλήλων. Έτσι, ενώ κατά την πρώτη τριετία εφαρμογής του νόμου συνάφθηκαν σαρανταξή (46) συλλογικές συμβάσεις ή συμφωνίες ήδη από το 2006 και μετά όχι μόνον δεν έχουν συναφθεί νέες, αλλά δεν διεξάγονται καν διαπραγματεύσεις.

Με τις διατάξεις του παρόντος εξορθολογίζονται και απλοποιούνται οι διαδικασίες συλλογικής διαπραγμάτευσης και ορίζεται ρητά ότι έχει ανάλογη εφαρμογή και σε αυτές οι γενικότερες ρυθμίσεις της συλλογικής αυτονομίας που καθιερώνει ο νόμος 1876/1990, στο βαθμό, βεβαίως, που προσιδιάζουν στις σχέσεις κράτους-δημοσίων υπαλλήλων. Προδήλως δεν μπορεί να εφαρμοστεί στις υπό κρίση διαπραγματεύσεις ο θεσμός διαιτησίας του άρθρου 16 του ν. 1876/1990, αλλά και κάθε άλλη ρύθμιση που δεν συνάδει με τις λειτουργίες του κράτους τις σχετικές με την άσκηση δημόσιας εξουσίας.

Ιδιαίτερα σημαντικές είναι, όμως, και οι διατάξεις του Μέρους Β, με τις οποίες επεκτείνονται υφιστάμενα δικαιώματα και επιταχύνονται οι διαδικασίες πλήρωσης θέσεων, επιτυγχάνεται σημαντική ελάφρυνση της γραφειοκρατικής επιβάρυνσης του πολίτη, εξοικονομούνται πόροι για την διοίκηση, μειώνεται το λειτουργικό κόστος της διοίκησης και διευκολύνεται η ορθολογικότερη αξιοποίηση των στελεχών της. Για πρώτη φορά εφαρμόζεται ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας και στα κρατικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, ώστε να μπορούν οι διοικούμενοι να έχουν ανάλογη προστασία και στις σχέσεις τους με αυτά.

Οι διατάξεις του Μέρους Γ αποκαθιστούν αδικίες, αλλά και καθιερώνουν ευέλικτες και εθελοντικές μορφές κινητικότητας, ούτως ώστε να αξιοποιείται πλήρως το δυναμικό του δημοσίου και να τοποθετούνται άμεσα οι επιτυγχόντες προηγούμενων διαγωνισμών του ΑΣΕΠ. Καταργείται ο θεσμός της διαθεσιμότητας του ν. ν. 4172/2013 (167 Α) και επανασυστήνονται οι υπηρεσίες που καταργήθηκαν, σε εφαρμογή μνημονιακών υποχρεώσεων, χωρίς προετοιμασία, χωρίς μελέτη και χωρίς αξιολόγηση δομών και προσωπικού. Στο πλαίσιο αυτό είχε καταργηθεί η Δημοτική Αστυνομία, υπηρεσία ιδιαίτερα χρήσιμη για την καθημερινή ζωή των πολιτών, η οποία προσπόριζε σημαντικά οικονομικά έσοδα στους δήμους, αλλά και 46 ειδικότητες καθηγητών της Τεχνικής Εκπαίδευσης, οι οποίες απορροφούσαν το 23% των εγγεγραμμένων στα ΕΠΑΛ και το 56% των εγγεγραμμένων στις ΕΠΑΣ. Αυτό ήταν μια μορφή συγκαλυμμένης ιδιωτικοποίησης, εφόσον οι χιλιάδες αυτοί μαθητές εξωθήθηκαν να εγγραφούν στα αντίστοιχης ειδικότητας ιδιωτικά ΙΕΚ.

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου επανασυστήνονται οι υπηρεσίες αυτές, προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος και επανέρχεται στις παλαιές θέσεις του το προσωπικό, εκτός εάν επιλέξει,

μέσω της νέας κινητικότητα, κάποια άλλη θέση από αυτές που αντιμετωπίζουν άμεσες ανάγκες της διοίκησης.

B- Επί των άρθρων

Επί του Α Μέρους- Εκδημοκρατισμός και εξορθολογισμός της διοίκησης και ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Α-1 Εκδημοκρατισμός των σχέσεων κράτους και κοινωνίας

Το άρθρο 1 έχει ως αντικείμενο τη ρύθμιση των θεμάτων των σχετικών με την πολιτική επιστράτευση και την επίταξη προσωπικών υπηρεσιών στο πλαίσιο της αποκατάστασης της εμπιστοσύνης του πολίτη προς το Κράτος και αποσκοπεί στην εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας με τις επιταγές του Συντάγματος.

Πιο αναλυτικά, στην παράγραφο 1 καθορίζονται κατά τρόπο αποκλειστικό και περιοριστικό οι περιπτώσεις και οι συνθήκες υπό τις οποίες, σε καιρό ειρήνης, επιτρέπεται η πολιτική επιστράτευση και η επίταξη των προσωπικών υπηρεσιών, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 των άρθρων 22 (δικαίωμα εργασίας) και 23 του Συντάγματος (συνδικαλιστική ελευθερία) καθώς και την συνταγματικά κατοχυρωμένη (άρθρο 25 του Συντάγματος) αρχή της αναλογικότητας. Η επίταξη προσωπικών υπηρεσιών σε περίοδο ειρήνης επιτρέπεται αποκλειστικά και μόνο για την αντιμετώπιση επείγουσας κοινωνικής ανάγκης από θεομηνία ή φυσικές ή τεχνολογικές καταστροφές ή έκτακτης ανάγκης που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία, τηρουμένης πάντα της αρχής της αναλογικότητας και της προβλεπόμενης διαδικασίας στο άρθρο 41 του ν. 3536/2007 (Α' 42). Δεν επιτρέπεται, λοιπόν, η επίταξη προσωπικού που έχει κηρύξει νόμιμη απεργία. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 41 του ν.3536/2007 (ΦΕΚ Α' 42) και του ν.δ. 17 / 1974 (Α'236).

Το άρθρο 2 έχει ως σκοπό αφενός την ενίσχυση των θεσμών του ΑΣΕΠ και του Συνηγόρου του Πολίτη, ως Ανεξάρτητων Αρχών, δια της επιλογής των μελών τους μεταξύ προσώπων εγνωσμένου κύρους, κατάρτισης και εμπειρίας, τα οποία συγχρόνως απολαμβάνουν την ευρύτερη δυνατή κοινωνική αποδοχή, αφετέρου δε τη συμμετοχή της κοινωνίας στην όλη διαδικασία. Στην παράγραφο 1, για τη στελέχωση του ΑΣΕΠ, προβλέπεται η υποβολή προτάσεων από τις Ενώσεις των Δικαστικών Λειτουργών, των Συγκλήτων Πανεπιστημίων που περιλαμβάνουν Νομικές Σχολές ή Τμήματα Πολιτικών ή Διοικητικών Επιστημών, από την Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων, από την Ολομέλεια του ΑΣΕΠ και από την Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ).

Στην ίδια παράγραφο για τη στελέχωση του Συνηγόρου του Πολίτη, προβλέπεται η υποβολή προτάσεων από τις Ενώσεις των Δικαστικών Λειτουργών, των Συγκλήτων Πανεπιστημίων που περιλαμβάνουν Νομικές Σχολές ή Τμήματα Πολιτικών ή Διοικητικών Επιστημών, από την Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων και από την Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Οι προτάσεις αυτές υποβάλλονται μέσα σε ένα μήνα από την ανακοίνωση της παραγράφου 2 στον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και στη συνέχεια γνωστοποιούνται από αυτόν στον Πρόεδρο της Βουλής, ούτως ώστε να ληφθούν υπόψη για την άσκηση της αρμοδιότητας της κατά το άρθρο 101Α του Συντάγματος και κατά τον Κανονισμό της.

Στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου αναφέρονται οι λόγοι λήξης της θητείας τόσο για τα μέλη του ΑΣΕΠ και του Προέδρου του όσο και για το Συνήγορο του Πολίτη. Επιπλέον, αναφέρεται η διαδικασία που ακολουθείται για τη γνωστοποίηση της ημερομηνίας λήξης των στελεχών των ανωτέρω Ανεξάρτητων Αρχών προκειμένου εγκαίρως να ξεκινήσει η διαδικασία της επιλογής των υπό αντικατάσταση μελών σύμφωνα και με τα οριζόμενα της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου.

Τέλος, στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου προβλέπεται αυτοδίκαιη αποχώρηση του Συνηγόρου του Πολίτη, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων του ΑΣΕΠ με τη συμπλήρωση του εβδομηκοστού τρίτου έτους της ηλικίας τους (αντί του εβδομηκοστού πέμπτου που προβλέπεται σήμερα) και ρυθμίζεται η σχετική διαδικασία.

Επί του κεφαλαίου Α-2 Συλλογικές διαπραγματεύσεις στο Δημόσιο

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του Κεφαλαίου Α-2 «Συλλογικές διαπραγματεύσεις στο Δημόσιο» και ειδικότερα των άρθρων 3 έως και 8 του προς ψήφιση σχεδίου νόμου πραγματοποιείται ουσιαστική μεταρρύθμιση του μέχρι σήμερα ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις συλλογικές διαπραγματεύσεις στον χώρο της Δημόσιας Διοίκησης (ν. 2738/1999, 180 Α'). Η νομοθετική τομή πραγματοποιείται με τη διεύρυνση του αντικειμένου των συλλογικών διαπραγματεύσεων την απλοποίηση της διαδικασίας των διαπραγματεύσεων αυτών, καθώς και με την πρόβλεψη συγκεκριμένων προϋποθέσεων θέσης σε ισχύ της συλλογικά συμφωνημένης ρύθμισης.

Σε όλες δε τις ανωτέρω περιπτώσεις οι προτεινόμενες ρυθμίσεις εναρμονίζονται και αποτελούν πληρέστερη εφαρμογή της συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής της συλλογικής αυτονομίας (άρθρ. 22 παρ. 2 Συντ.), καθώς και της ρητής συνταγματικής επιταγής για αποτελεσματική νομοθετική ρύθμιση της σύναψης συλλογικών συμβάσεων εργασίας στον δημόσιο τομέα (άρθρ. 22 παρ. 3 Συντ.) και, σε διεθνές επίπεδο, της 151 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας «Για την προστασία του

δικαιώματος οργάνωσης και της διαδικασίας καθορισμού των όρων απασχόλησης στην δημόσια διοίκηση» (που κυρώθηκε με τον ν. 2405/1996, 101 Α').

Σαφής και προέχουσα επίσης είναι η βούληση για εναρμόνιση με το ισχύον δίκαιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων για την ρύθμιση που αφορά στις σχέσεις και μορφές απασχόλησης ιδιωτικού δικαίου (ν. 1876/1990, 27 Α'), κατά το μέτρο που η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση παρέμεινε αλώβητη από τις τροποποιήσεις που ψηφίσθηκαν με την επίκληση υποχρεώσεων της χώρας στο πλαίσιο του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται η ενιαία ρύθμιση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, τόσο των ιδιωτικού όσο και των δημοσίου δικαίου σχέσεων και όρων απασχόλησης.

Ειδικότερα:

Επί της διεύρυνσης του αντικειμένου των συλλογικών διαπραγματεύσεων, αξίζει ιδιαίτερα να τονιστεί η αποφυγή της περιοριστικής απαρίθμησης του περιεχομένου των συλλογικών συμβάσεων και η κατά γενικό τρόπο αναφορά σε όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τους όρους και τις συνθήκες απασχόλησης και αμοιβής των υπαλλήλων. Η αναφορά στην δυνατότητα των διαπραγματευομένων να ρυθμίσουν και ζητήματα αμοιβής αποτελεί σημαντική καινοτομία της προτεινόμενης ρύθμισης και συνιστά έμπρακτη αναγνώριση της ωριμότητας των διαπραγματευομένων να προβαίνουν σε ρυθμίσεις, οι οποίες μέχρι πρότινος αποτελούσαν πεδίο ετερόνομης ρύθμισης. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι ρύθμιση μισθολογικής φύσης ζητημάτων επιφυλάσσεται μόνο υπέρ των γενικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας και τούτο για τους προφανείς λόγους της αποφυγής ετερόκλιτων, ανά διαπραγματευόμενο δημόσιο φορέα, ρυθμίσεων.

Όσον αφορά στην απλοποίηση του ρυθμιστικού πλαισίου, με τις διατάξεις του παρόντος απαλείφονται περαιτέρω κατηγορίες συλλογικών ρυθμίσεων (π.χ. συλλογικές συμφωνίες), πέραν των γενικών και ειδικών συλλογικών συμβάσεων, προς τον σκοπό της εξάλειψης ιδιόμορφων νομικών μορφωμάτων, η ύπαρξη των οποίων θα μπορούσε να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα των με τις γενικές και ειδικές συλλογικές συμβάσεις εισαγόμενων ρυθμίσεων. Σε παρόμοια κατεύθυνση βρίσκεται και η ουσιαστική απλοποίηση της διαδικασίας των διαπραγματεύσεων, δεδομένου ότι με τον τρόπο αυτό καταλείπεται σημαντικό πεδίο αυτενέργειας και αυτοοργάνωσης των διαπραγματευομένων για την ρύθμιση επιμέρους διαδικαστικών λεπτομερειών. Στην επίτευξη κατά το δυνατόν ενιαίας ρύθμισης των συλλογικών διαπραγματεύσεων του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, συμβάλει και η εφαρμογή, στην περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεων, της διαδικασίας μεσολάβησης (άρθρο 8) που προβλέπεται από

τον ν. 1876/1990, η οποία αποτελεί αποδεδειγμένα αποτελεσματική διαδικασία αναπλήρωσης της συμφωνίας των διαπραγματευομένων.

Τέλος, όσον αφορά στη θέση σε ισχύ της συλλογικά συμφωνημένης ρύθμισης με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις προβλέπεται η αναγκαιότητα, για τις γενικές συλλογικές συμβάσεις, κύρωσή τους με νόμο (άρθρο 7) και μάλιστα κατά την ειδική διαδικασία που ακολουθείται για την επιψήφιση δικαστικών η διοικητικών κωδίκων (άρθρο 76 παρ. 6 Συντ.). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι μόνο οι γενικές συλλογικές συμβάσεις επιλαμβάνονται ζητημάτων αποδοχών με τις αντίστοιχες δημοσιονομικές συνέπειες, η πρόβλεψη και ρύθμιση των οποίων επιφυλάσσεται υπέρ του τυπικού νόμου, ενώ, από την άλλη πλευρά, η ψήφιση της συλλογικά συμφωνημένης ρύθμισης με την ειδική διαδικασία που ακολουθείται για την επιψήφιση των κωδίκων εναρμονίζεται πλήρως με την αναγνώριση και την προστασία της συλλογικής αυτονομίας των διαπραγματευομένων μερών, η οποία πρέπει να αποτυπώνεται ως έχει από τον τυπικό νόμο.

Επί του κεφαλαίου Α-3 Εξορθολογισμός του πειθαρχικού δικαίου

Με τις διατάξεις του άρθρου 9 ρυθμίζονται θέματα αυτοδίκαιης και δυνητικής αργίας με στόχο τον εξορθολογισμό των οικείων διατάξεων και την αποκατάσταση της συνταγματικής τάξης. Ειδικότερα, με την παρ. 1 καταργούνται διατάξεις πολυάριθμων νομοθετημάτων, οι οποίες εισήχθησαν από το 2012 και μετά, ούτως ώστε να αποκατασταθεί το τεκμήριο της αθωότητας στην πειθαρχική διαδικασία. Στόχος είναι η τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου που αφορά στην επιβολή του μέτρου της αυτοδίκαιης αργίας και η επαναφορά του προϊσχύοντος του 2012 νομικού καθεστώτος.

Με την παρ. 2 αντικαθίστανται τα άρθρα που διέπουν το νομικό καθεστώς της δυνητικής αργίας και της αναστολής άσκησης καθηκόντων, με επαναφορά του προϊσχύοντος του 2012 νομικού καθεστώτος, με την αναγκαιότητα προσαρμογής του στις ισχύουσες διαδικαστικές διατάξεις.

Με την παρ. 3 εισάγονται μεταβατικές διατάξεις περί λήξης της αυτοδίκαιης αργίας, εντός δεκαπενθήμερης προθεσμίας, λόγω της κατάργησης των σχετικών διατάξεων, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων αυτοδίκαιης αργίας που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 103 του ν. 3528/2007 και του άρθρου 107 του ν. 3584/2007 πριν από την τροποποίησή τους από τις καταργούμενες διατάξεις. Επίσης προβλέπεται ότι τα αρμόδια όργανα εντός της ανωτέρω δεκαπενθήμερης προθεσμίας μπορούν να αποφασίσουν αιτιολογημένα την αναστολή άσκησης των καθηκόντων για όσους από τους υπαλλήλους αυτούς υφίσταται επιτακτικός λόγος δημοσίου συμφέροντος, παραπέμποντας στο οικείο πειθαρχικό συμβούλιο προκειμένου αυτό να αποφασίσει για τη θέση ή μη σε δυνητική αργία.

Με τις διατάξεις του άρθρου 10 αντικαθίσταται η περίπτωση η' της παραγράφου 1 του άρθρου 109 του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ 26/Α') σχετικά με την επιβολή της ποινής της οριστικής παύσης. Πιο συγκεκριμένα, προβλέπεται πλέον η επιβολή της ως άνω πειθαρχικής ποινής μόνο στα περιοριστικώς αναφερόμενα σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα. Επίσης προβλέπεται ότι σε καμιά περίπτωση δεν συνιστά ανάρμοστη συμπεριφορά κατά την έννοια του άρθρου 107 του ως άνω νόμου η άσκηση συνδικαλιστικής, πολιτικής ή κοινωνικής δράσης.

Με τις διατάξεις του άρθρου 11 τροποποιούνται οι διατάξεις των άρθρων 146 Α και 146 Β του ν. 3528/2007, όπως ισχύουν, περί συγκρότησης των πειθαρχικών συμβουλίων, με στόχο την ενίσχυση της δημοκρατικής νομιμοποίησης της λειτουργίας των πειθαρχικών συμβουλίων, της συμμετοχικότητας και της αντιπροσώπευσης των υπαλλήλων στις διαδικασίες ενώπιον αυτών. Συγκεκριμένα, με την παρ. 1 προστίθενται ως μέλη του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου οι εκπρόσωποι της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. με τους αναπληρωτές τους. Με την παρ. 2 τα πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια καθίστανται πενταμελή με την προσθήκη, ως μελών τους, αιρετών εκπροσώπων των υπαλλήλων, με τους αναπληρωτές.

Με τις διατάξεις του άρθρου 12 καταργείται η πειθαρχική αρμοδιότητα του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης όπως προβλέπεται από την παρ. 4 του άρθρου 117 του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ 26/Α'), όπως ισχύει. Αναδιατυπώνονται επίσης οι διατάξεις των περ. ιγ' και κθ' της παρ. 1 του άρθρου 107 του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ 26/Α'), όπως ισχύει.

Επί του Κεφαλαίου Β- Δικαιώματα πολιτών - Καταπολέμηση Γραφειοκρατίας – Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 13 προωθείται η επέκταση συγκεκριμένων διατάξεων του ν. 2690/99 - «Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας», που ρυθμίζει θέματα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στις σχέσεις Κράτους -Πολίτη και στα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται τακτικώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους, στα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου και τις Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμούς (ΔΕΚΟ) του Κεφαλαίου Α' του Ν. 3429/2005, καθώς και στα νομικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α., εντός ή εκτός της Γενικής Κυβέρνησης. Με την εν λόγω διάταξη, οι φορείς του ανωτέρω διευρυμένου πεδίου εφαρμογής υποχρεούνται στην τήρηση των ρυθμιζόμενων από συγκεκριμένες διατάξεις του ν. 2690/99 αντικειμένων/θεμάτων, ήτοι: της αυτεπάγγελτης ενέργειας της διοίκησης, των αιτήσεων προς τη διοίκηση, της Διεκπεραίωση Υποθέσεων από τη Διοίκηση, της πρόσβασης σε

έγγραφα, της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου, της αμεροληψίας των διοικητικών οργάνων, καθώς και της τήρησης πρωτοκόλλου υπηρεσίας - χορήγησης βεβαίωσης για την καταχώρηση εγγράφου.

Με τη ρύθμιση της παραγράφου 2 του άρθρου 13 θεσπίζεται η υποχρέωση των Διευθύνσεων Διοικητικού/ Προσωπικού για έγγραφη ενημέρωση των αιτούντων υπαλλήλων για την πρόοδο υποθέσεων σχετικά με θέματα υπηρεσιακής τους κατάστασης που εκκρεμούν ενώπιόν τους εντός πενήντα (50) ημερών. Σκοπός της ρύθμισης είναι η ταχύτερη ενημέρωση των υπαλλήλων για την ικανοποίηση των αιτημάτων τους, που δεν υπάγονταν έως τώρα σε καμία προθεσμία.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου προωθείται η κατάργηση της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 1943/1991 «Εκσυγχρονισμός της οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, αναβάθμιση του προσωπικού της και άλλες συναφείς διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 50). Η κατάργηση της εν λόγω διάταξης λαμβάνει χώρα προκειμένου να αρθεί οποιαδήποτε αμφισβήτηση καθώς και να αποκλειστούν τυχόν φαινόμενα σύγχυσης σχετικά με τις διατάξεις που εφαρμόζονται προς μεταβίβαση από Υπουργούς του δικαίωματος να υπογράφουν με εντολή τους αποφάσεις της αρμοδιότητάς τους, στην έκδοση των οποίων συμπράττουν και άλλοι Υπουργοί, άλλα ιεραρχικά υφιστάμενα όργανα τους, καθώς ίδια θέματα (εξουσιοδότησης προς υπογραφή) ρυθμίζονται και με την μεταγενέστερη γενική διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του ν. 2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 45).
Ειδικότερα:

Α) Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 1943/1991, η οποία είναι προγενέστερη της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του ν. 2690/1999, ρυθμίζει θέματα που εμπίπτουν πλέον, ήδη από το έτος 1999, στο ρυθμιστικό πλαίσιο του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, που αποτελεί το βασικό θεσμικό πλαίσιο, μεταξύ άλλων και των εν λόγω θεμάτων (εξουσιοδότησης προς υπογραφή), για όλους τους φορείς της δημόσιας διοίκησης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του.

Β) Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 1943/1991 συνιστά, ουσιαστικά, ανενεργή ρύθμιση, για είκοσι τουλάχιστον χρόνια. Η μη εφαρμογή της αποδεικνύει την έλλειψη ευελιξίας που την χαρακτηρίζει, αποτρέποντας ουσιαστικά τους φορείς του δημοσίου από την έκδοση των κοινών υπουργικών αποφάσεων που απαιτούνται προκειμένου συμπράττοντες για την έκδοση αποφάσεων κανονιστικού ή ατομικού περιεχομένου Υπουργοί να μεταβιβάζουν σε όργανα του ίδιου ιεραρχικού επιπέδου την εξουσία υπογραφής των πράξεων αυτών. Σημειώνεται επιπλέον ότι η εφαρμογή της διάταξης αυτής θα οδηγούσε σε έκδοση εξαιρετικά μεγάλου αριθμού επιμέρους

πράξεων μεταβίβασης δικαιώματος υπογραφής, ενισχύοντας την πολυνομία, η οποία αποτελεί μία επιπλέον παράμετρο των δυσλειτουργιών της δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας, για την εξάλειψη ή μείωση της οποίας καταβάλλεται πλέον ιδιαίτερη προσπάθεια.

Τέλος, η ταυτόχρονη συνύπαρξη των ανωτέρω αναφερόμενων διατάξεων (παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 1943/1991 και παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 2690/1999) οδηγεί πολλές φορές, λόγω αντίθετης ερμηνευτικής προσέγγισης, σε διαφοροποιήσεις ως προς τις διατάξεις που εντέλει εφαρμόζονται προκειμένου να προσδιοριστεί το αρμόδιο (πέραν του Υπουργού) προς υπογραφή διοικητικό όργανο μιας κοινής υπουργικής απόφασης. Το παραπάνω συμβαίνει καθώς ορισμένοι φορείς ενδέχεται να επικαλούνται τη διάταξη του ν. 1943/91 (που προϋποθέτει την έκδοσης κυα) προκειμένου ένας Υπουργός να μεταβιβάσει, μαζί με τους λοιπούς συμπράττοντες Υπουργούς, σε διοικητικά όργανα του ίδιου ιεραρχικού επιπέδου την εξουσία να υπογράψουν με εντολή του αποφάσεις (κανονιστικές ή ατομικές) της αρμοδιότητάς του, τη στιγμή που άλλοι φορείς του δημόσιου τομέα επικαλούνται τη διάταξη του ν. 2690/99 (που προϋποθέτει την έκδοση υα) προκειμένου να λάβει χώρα εξουσιοδότηση ιεραρχικά υφιστάμενου του Υπουργού οργάνου να υπογράψει, με εντολή του, τις ίδιες διοικητικές πράξεις. Αναμφισβήτητο αποτέλεσμα των παραπάνω είναι η δημιουργία φαινόμενων σύγχυσης, στην άρση των οποίων συμβάλλει η πρωθυόμενη ρύθμιση.

Η προώθηση της ρύθμισης στην παρ. 1 του άρθρου 14 κρίνεται αναγκαία για την επιτάχυνση των διαδικασιών πρόσληψης του εν λόγω προσωπικού, το οποίο πρέπει να προσληφθεί σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για ανάγκες που προκύπτουν και είναι γνωστές στις Υπηρεσίες και πρέπει να αντιμετωπισθούν (πχ πρόσληψη προσωπικού για την αντιμετώπιση του δάκου, πυροσβέστες για τη θερινή περίοδο, προσωπικό για τις κατασκηνώσεις, τα χιονοδρομικά κέντρα κλπ). Έως τώρα, η διαδικασία πρόσληψης του προαναφερομένου προσωπικού προέβλεπε αρχικώς την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης, του οικείου κατά περίπτωση Υπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, ύστερα από πρόταση του οικείου φορέα και σύμφωνη γνώμη του ΑΣΕΠ και στη συνέχεια ακολουθούσε η διαδικασία έγκρισης από την Επιτροπή της ΠΥΣ 33/2006, όπως ισχύει. Επίσης, σε πολλές περιπτώσεις, οι Υπηρεσίες καθυστερούσαν να εκδώσουν και να αποστείλουν την προαναφερόμενη ΚΥΑ στο πρώην Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης για συνυπογραφή, με αποτέλεσμα να μην αντιμετωπίζονται εγκαίρως οι ανάγκες τους.

Με τη ρύθμιση της παρ. 2 του άρθρου 14 θα επιταχυνθεί η διαδικασία πρόσληψης του προσωπικού που είναι απαραίτητο για την αντιμετώπιση εποχιακών αναγκών. Η προβλεπόμενη εξαίρεση από την έγκριση της Επιτροπής της ΠΥΣ 33/2006, όπως ισχύει, δεν θα προκαλέσει προβλήματα στην

παρακολούθηση των προσλήψεων του εν λόγω προσωπικού καθώς αυτό θα ελέγχεται μέσω της Κοινής Υπουργικής Απόφασης που θα εκδίδεται κατ' έτος.

Η εν λόγω ρύθμιση κρίνεται απαραίτητη καθώς τα τελευταία χρόνια υπάρχει μεγάλος αριθμός εργατικού δυναμικού που έχει απασχοληθεί περιστασιακά αλλά κατ' επανάληψη και η εμπειρία που έχει αποκτήσει είναι πολύτιμη. Με την αξιοποίησή της επιτυγχάνεται ένας από τους βασικούς στόχους της διοικητικής μεταρρύθμισης που είναι η στελέχωση του δημοσίου με το κατάλληλο εργατικό δυναμικό που άμεσα και αποτελεσματικά θα εφαρμόσει και υλοποιήσει τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις.

Η ρύθμιση της παρ. 4 του άρθρου 14 κρίνεται αναγκαία για την καλύτερη παρακολούθηση του αριθμού των απασχολουμένων στο Δημόσιο, καθώς οι συμβάσεις που συνάπτονται στο πλαίσιο επιχειρησιακών προγραμμάτων του ΕΣΠΑ ή στο πλαίσιο άλλων ενωσιακών ή διεθνών προγραμμάτων εξαιρούνται της έγκρισης της Επιτροπής της ΠΥΣ 33/2006, όπως ισχύει, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 4 του ν.4314/2014.

Με τις διατάξεις του άρθρου 15 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και ειδικότερα τη μετατροπή των θέσεων, στις οποίες αυτοί υπηρετούν, σε θέσεις μονίμων δημοσίων υπαλλήλων, καθώς οι ήδη υφιστάμενες ρυθμίσεις που διέπουν τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων με σχέση εργασίας ΙΔΑΧ προσεγγίζουν αυτές για τους μονίμους δημοσίους υπαλλήλους, ιδίως σε ό,τι αφορά το βαθμολόγιο, το μισθολόγιο και τις επιλογές προϊσταμένων οργανικών μονάδων.

Με το άρθρο 16 του νομοσχεδίου ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν στην ηλεκτρονική ταυτοποίηση πολιτών. Με την ισχύουσα ρύθμιση του άρθρου 32 του νόμου 3979/2011, κάθε φορά που εγγράφεται ένας χρήστης σε μία ηλεκτρονική υπηρεσία προσδιορίζονται τα αναγνωριστικά και τα διαπιστευτήρια που θα απαιτηθούν για τη παροχή αυτής της συγκεκριμένης υπηρεσίας. Αυτή η προσέγγιση έχει ως αποτέλεσμα κάθε διαδικτυακός τόπος που παρέχει υπηρεσίες ηλεκτρονικής διακυβέρνησης να θέτει διαφορετικές απαιτήσεις, οι οποίες δεν βοηθούν στη ανάπτυξη κοινών υποδομών, όπως της κάρτας του πολίτη. Με την προσθήκη της προτεινόμενης διάταξης, θεσμοθετείται η δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης διαπιστευτηρίων που έχουν εκδοθεί από άλλους φορείς σε διαφορετικές υπηρεσίες ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Πιο συγκεκριμένα παρέχεται η αναγκαία τεχνική διαλειτουργικότητα της υπηρεσίας ηλεκτρονικής διακυβέρνησης που προβλέπεται στο ν. 3979/2011 με συστήματα φορέων του δημοσίου ή και του ιδιωτικού τομέα, διαμέσου αμοιβαίως αναγνωρισμένων μέσων ηλεκτρονικής ταυτοποίησης, που σχετίζονται με βασικά μητρώα, όπως ιδίως α) το μητρώο ταυτοτήτων, β) το μητρώο κοινωνικής ασφάλισης, γ) το

φορολογικό μητρώο και δ) το δημοτολόγιο, παρέχοντας κοινή βάση για ασφαλείς ηλεκτρονικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ πολιτών, επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών. Οι φορείς που εκδίδουν διαπιστευτήρια και επιβεβαιώνουν την ταυτότητα των χρηστών για λογαριασμό άλλων φορέων θα πρέπει να πληρούν συγκριμένες προδιαγραφές, οι οποίες προβλέπονται στους ισχύοντες ευρωπαϊκούς κανονισμούς.

Με τις ρυθμίσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 16 τίθεται σε πιλοτική εφαρμογή η κάρτα πολίτη που θα περιλαμβάνει βασικούς αριθμούς μητρώων, ως αναγνωριστικούς για την επιβεβαίωση της ταυτότητας του κατόχου της. Με την εν λόγω πιλοτική εφαρμογή η κάρτα πολίτη αποτελεί πλέον την ηλεκτρονική ταυτότητα των δικαιούχων επιδότησης σίτισης κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 3 του νόμου «Ρυθμίσεις για τη λήψη άμεσων μέτρων για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, την οργάνωση της Κυβέρνησης και των κυβερνητικών οργάνων και άλλες διατάξεις».

Με τις ρυθμίσεις του άρθρου 16 «Ηλεκτρονική ταυτοποίηση – Κάρτα πολίτη» τίθεται σε πιλοτική – αρχικά - εφαρμογή η Κάρτα Πολίτη που θα περιλαμβάνει βασικά μητρώα, δηλ. βασικά στοιχεία, πχ. ΑΦΜ, ΑΜΚΑ, ως αναγνωριστικά για την επιβεβαίωση της ταυτότητας του κατόχου της. Με την εν λόγω πιλοτική εφαρμογή η κάρτα πολίτη αποτελεί πλέον την ηλεκτρονική ταυτότητα των δικαιούχων επιδότησης σίτισης κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 3 του νόμου για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Με την παρ. 1 του άρθρου αυτού παρέχεται και η αναγκαία τεχνική διαλειτουργικότητα της υπηρεσίας ηλεκτρονικής διακυβέρνησης που προβλέπεται στο ν. 3979/2011 με συστήματα φορέων του δημοσίου ή και του ιδιωτικού τομέα, μέσω αμοιβαίως αναγνωρισμένων μέσων ηλεκτρονικής ταυτοποίησης, που σχετίζονται με βασικά μητρώα, όπως ιδίως α) το μητρώο ταυτοτήτων, β) το μητρώο κοινωνικής ασφάλισης, γ) το φορολογικό μητρώο και δ) το δημοτολόγιο, παρέχοντας κοινή βάση για ασφαλείς ηλεκτρονικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ πολιτών, επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών.

Η κάρτα του πολίτη μπορεί να αποτελέσει σημαντικό εργαλείο για την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας στις καθημερινές συναλλαγές του πολίτη με την διοίκηση.

Οι ρυθμίσεις του άρθρου 17 κρίνονται απαραίτητες καθώς, η αρτιότερη λειτουργική διεκπεραίωση του έργου του ΑΣΕΠ, με αποτελεσματικότητα, ταχύτητα, αξιοπιστία και οικονομία, καθιστούν πλέον αναγκαία τη βέλτιστη αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών, χωρίς να αποδυναμώνεται ο αξιοκρατικός και διαφανής χαρακτήρας του συστήματος. Σε αυτό το πλαίσιο αναφοράς, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις για την παροχή προηγμένων ηλεκτρονικών υπηρεσιών

στους συναλλασσόμενους με το ΑΣΕΠ, επιταχύνονται οι διαδικασίες πλήρωσης θέσεων, επιτυγχάνεται σημαντική ελάφρυνση της γραφειοκρατικής επιβάρυνσης του πολίτη, εξοικονομούνται πόροι για τον υποψήφιο και τους φορείς, μειώνεται το λειτουργικό κόστος του ΑΣΕΠ και διευκολύνεται η ορθολογικότερη αξιοποίηση των στελεχών του. Πρόκειται, κατ' ουσίαν, για δομική αλλαγή στη λειτουργία και οργανωτική λογική του ΑΣΕΠ, με στόχο την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες.

Ειδικότερα:

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 17 προστίθεται άρθρο 14Α στον ν. 2190/1994 για τη δημιουργία ηλεκτρονικού αρχείου (μητρώου) υποψηφίων, στο οποίο θα καταχωρούνται στοιχεία και τυχόν δικαιολογητικά α) ενδιαφερομένων που θα ανταποκριθούν σε σχετική πρόσκληση του ΑΣΕΠ ασχέτως συμμετοχής σε κάποια προκήρυξη, β) όλων των υποψηφίων που θα συμμετάσχουν στο εξής σε διαδικασίες αρμοδιότητας ΑΣΕΠ και γ) ορισμένων κατηγοριών παλαιών υποψηφίων που θα επιλεγθούν από το ΑΣΕΠ γιατί πιθανολογείται γι' αυτούς ότι θα επανέλθουν σε επόμενες διαδικασίες. Κατ' αυτόν τον τρόπο καθιερώνεται η ηλεκτρονική υποβολή, μία μόνο φορά, των δικαιολογητικών τεκμηρίωσης των προσόντων των υποψηφίων χωρίς να απαιτείται πλέον επανυποβολή τους σε κάθε μελλοντική διαδικασία. Συγχρόνως, με το άρθρο αυτό, δημιουργείται αντίστοιχο μητρώο για τους υπαλλήλους φορέων που συνεργάζονται με το ΑΣΕΠ και παρέχεται εξουσιοδότηση στην Ολομέλεια του ΑΣΕΠ για ρύθμιση θεμάτων που αφορούν τον χρόνο τήρησης του αρχείου/μητρώου, την εγγραφή σε αυτό και λοιπά σχετικά θέματα.

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται η δυνατότητα τήρησης μητρώου θεματοδοτών, βαθμολογητών/αναβαθμολογητών, στο πλαίσιο διαγωνιστικών διαδικασιών που διοργανώνει το ΑΣΕΠ.

Με την παράγραφο 3 αντικαθίσταται το άρθρο 12 του ν. 2190/1994, ώστε το ΑΣΕΠ να δύναται να επικοινωνεί, με χρήση τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών, τόσο με δημόσιους όσο και ιδιωτικούς φορείς, προκειμένου να αναζητούνται στοιχεία και έγγραφα που επικαλούνται οι υποψήφιοι. Η ρύθμιση αναμένεται ότι θα συμβάλει σε μέγιστο βαθμό στην πάταξη της γραφειοκρατίας, μέσω της αυτοματοποιημένης άντλησης των αναγκαίων πληροφοριών, ενισχύοντας την τυποποίηση και απλούστευση των διαδικασιών οργάνωσης και επικοινωνίας μεταξύ υπηρεσιών και φορέων, με τελικό σκοπό την παροχή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας προς τους πολίτες.

Με την παράγραφο 4 συμπληρώνεται το άρθρο 21 του ν. 2190/1994, ώστε να διευκολύνονται οι διαδικασίες πρόσληψης προσωπικού για κάλυψη παροδικών αναγκών με τη χρήση τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών.

Με την παράγραφο 5 αντικαθίσταται η ισχύουσα διάταξη του ν. 2527/1997 σχετικά με τον τρόπο υποβολής των ενστάσεων.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 18 επανακαθορίζεται το μέτρο αυτεπάγγελτης αναζήτησης από την αρμόδια υπηρεσία για την έκδοση της τελικής πράξης, για τα δικαιολογητικά ή πιστοποιητικά που εκδίδονται από το δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και των οποίων η έκδοσή δεν προϋποθέτει τη σύμπραξη του διοικουμένου. Η αυτεπάγγελτη αναζήτηση πραγματοποιείται με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο για όλα τα δικαιολογητικά ή πιστοποιητικά που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση υπόθεσης, και όχι μόνο μέσω της τηλεμοιοτυπίας και για συγκεκριμένα δικαιολογητικά, σύμφωνα με τις υφιστάμενες ρυθμίσεις. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, δεν απαιτείται σχετική εξουσιοδότηση διότι αφενός τεκμαίρεται ότι παρέχεται από τον ενδιαφερόμενο, με την κατάθεση της αίτησής του και αφετέρου υφίσταται η δυνατότητα συνυποβολής των δικαιολογητικών με την κατάθεση της αίτησης από τον αιτούντα. Για τις περιπτώσεις διαδικασιών στις οποίες λόγοι όπως ο μεγάλος αριθμός αιτήσεων καθιστούν ιδιαίτερα δυσχερή την αυτεπάγγελτη αναζήτηση, προκαλώντας καθυστέρηση στη διεκπεραίωση της διαδικασίας, με συνέπεια η εφαρμογή του μέτρου που θεσπίστηκε για την εξυπηρέτηση του πολίτη να λειτουργεί τελικά σε βάρος του, παρέχεται εξουσιοδότηση μη εφαρμογής της αυτεπάγγελτης αναζήτησης δικαιολογητικών, κατόπιν κοινής απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, του αρμόδιου Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και του αρμόδιου, κατά περίπτωση, Υπουργού.

Αναφορικά με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 18 θα πρέπει καταρχάς να επισημανθεί ότι κατόπιν της δημιουργίας εφαρμογών ΤΠΕ, ικανός αριθμός υπηρεσιών έχει θέσει σε παραγωγική λειτουργία ολοκληρωμένα πληροφοριακά συστήματα τα οποία, είτε άμεσα μέσω του διαδικτύου, είτε έμμεσα μέσω των ΚΕΠ, μετά τη διασύνδεσή τους με το πληροφοριακό σύστημα του «ΕΡΜΗ», παρέχουν στους πολίτες τη δυνατότητα λήψης πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων on line, για τη χρήση τους στις συναλλαγές τους με τις υπηρεσίες του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιτυγχάνεται βελτιστοποίηση της εξυπηρέτησης διότι α) αυξάνεται η παροχή on line υπηρεσιών μέσω των ΚΕΠ, β) ικανοποιείται η αυτεπάγγελτη αναζήτηση του

πιστοποιητικού μέσω ηλεκτρονικής διασύνδεσης και όχι μέσω FAX το οποίο ως τεχνολογία επιβαρύνει περισσότερο τη δημόσια υπηρεσία, και γ) οι καθ' ύλην αρμόδιες υπηρεσίες αντί να υποδέχονται επί τόπου αιτήματα για την έκδοση των on line πιστοποιητικών, εξοικονομούν πόρους για την υποδοχή αιτημάτων και στοιχείων που αποσκοπούν στην ενημέρωση των πληροφοριακών συστημάτων που υποστηρίζουν την on line έκδοση του πιστοποιητικού. Επιπλέον με τις προτεινόμενες διατάξεις παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση Κοινών Υπουργικών αποφάσεων, ώστε αφού πρώτα εκτιμηθούν κατά περίπτωση οι θετικές και αρνητικές επιπτώσεις εφαρμογής της ρύθμισης σε συγκεκριμένες περιπτώσεις πιστοποιητικών, να ορίζεται για τις περιπτώσεις αυτές ειδικότερος ο χρόνος ένταξης των πιστοποιητικών στην ανωτέρω ρύθμιση.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού, εκτός από τις εξουσιοδοτικές, έχουν πλήρη εφαρμογή μετά πάροδο έξι μηνών από την δημοσίευσή τους, προκειμένου να έχουν το χρόνο οι υπόχρεοι φορείς να προβούν στις κατά περίπτωση ενέργειες προσαρμογής τους στις απαιτήσεις της ρύθμισης.

Με τις διατάξεις του άρθρου 19 διασφαλίζεται η ηλεκτρονική διακίνηση των εγγράφων του δημόσιου τομέα ως οφειλόμενη ενέργεια της Διοίκησης, με την επιφύλαξη των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ως έγγραφο, εν προκειμένω, θεωρείται κάθε έγγραφο το οποίο εκδίδεται ή βρίσκεται στην κατοχή των φορέων του δημόσιου τομέα προς διαχείριση στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, ανεξάρτητα από το μέσο αποτύπωσης που χρησιμοποιείται (πχ. αποτύπωση σε χαρτί, αποθήκευση σε ηλεκτρονική μορφή, ή ηχητική, οπτική, ή οπτικοακουστική εγγραφή). ,

Με την παρ. 2 του άρθρου 19 περ. α), έγγραφα, πιστοποιητικά και βεβαιώσεις που παράγονται με χρήση ΤΠΕ , ιδίως μέσω της Κεντρικής Διαδικτυακής Πύλης του Ελληνικού Δημοσίου, οφείλουν να γίνονται δεκτά από τους φορείς του δημόσιου τομέα του άρθρου 3 του ν 3979/2011 για την διεκπεραίωση υποθέσεων πολιτών και επιχειρήσεων. Προβλέπεται μάλιστα για πρώτη φορά από τον έλληνα νομοθέτη η δυνατότητα ηλεκτρονικής αποθήκευσης των παραπάνω εγγράφων , πιστοποιητικών και βεβαιώσεων σε ασφαλή αποθηκευτικό χώρο, την «ηλεκτρονική θυρίδα χρήστη» της Κεντρικής Διαδικτυακής Πύλης «Ερμής». Πρόσβαση στην ηλεκτρονική θυρίδα χρήστη, μπορούν να έχουν όλοι φορείς του δημόσιου τομέα του άρθρου 3 του ν 3979/2011 προκειμένου να γνωστοποιούν ή να κοινοποιούν, έγγραφα, πιστοποιητικά και βεβαιώσεις , καθώς και να παραλαμβάνουν μετά από εξουσιοδότηση του χρήστη δικαιολογητικά που έχουν αποθηκευτεί στην ηλεκτρονική θυρίδα του.

Με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του ν 3979/2011, το οποίο τροποποιείται με την παρ.2 περ.β) του άρθρου 19, και τη χρήση του ρήματος «μπορεί», εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης να προβεί σε ηλεκτρονική επικοινωνία με τους ενδιαφερόμενους προς τούτο πολίτες και επιχειρήσεις είτε είχαν υποβάλει σχετικό αίτημα, είτε είχαν δώσει τη ρητή συγκατάθεσή τους για ηλεκτρονικό τρόπο χορήγησης πιστοποιητικών και βεβαιώσεων. Με την αντικατάσταση του ρήματος «μπορεί» σε «οφείλει» και υπό τις προβλεπόμενες με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 21 ν. 3979/2011 προϋποθέσεις, οι φορείς του δημόσιου τομέα αποκτούν δέσμια αρμοδιότητα για ηλεκτρονική επικοινωνία με πολίτες και επιχειρήσεις για την καλύτερη και άμεση εξυπηρέτησή τους.

Κεφάλαιο Γ- Αποκατάσταση αδικιών-Επαναφορά προσωπικού-Κινητικότητα

Με τις διατάξεις του άρθρου 20 καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του κεφαλαίου Γ. Ειδικότερα διευκρινίζεται ότι στο εν λόγω άρθρο δεν εμπύπτουν υπάλληλοι, των οποίων η υπαλληλική σχέση λύθηκε κατόπιν υποβολής αίτησης παραίτησης και υποβολής αίτησης για συνταξιοδότηση.

Με τις διατάξεις του άρθρου 21 καθορίζεται η διαδικασία πλήρωσης θέσεων με κινητικότητα, διασφαλίζοντας αφενός μεν τη βέλτιστη κάλυψη των υπηρεσιακών αναγκών μέσω της υποβολής αιτημάτων από τους φορείς και γνωμοδότησης Τριμελούς Επιτροπής του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, αφετέρου δε τη βούληση των υποψηφίων διά της υποβολής σχετικής αίτησης. Με τη διάταξη της παρ.6 του ίδιου άρθρου παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, με την οποία καθορίζονται θέματα που αφορούν ιδίως στη διαδικασία υποβολής των αιτήσεων, στον προσδιορισμό των μοριοδοτούμενων κριτηρίων και στη διαδικασία μοριοδότησης.

Με τις διατάξεις του άρθρου 22 συστήνονται στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης δύο Τριμελείς Επιτροπές με αρμοδιότητα την επεξεργασία των αιτημάτων των φορέων σχετικά με τις ανάγκες τους σε προσωπικό, τη μοριοδότηση των υπαλλήλων που έχουν αιτηθεί συμμετοχή στη διαδικασία πλήρωσης των εν λόγω θέσεων, την έκδοση προσωρινών και οριστικών πινάκων κατάταξης και διάθεσης και την εξέταση των ενστάσεων που έχουν υποβληθεί.

Με τις διατάξεις του άρθρου 23 ρυθμίζεται η επαναφορά του προσωπικού κατά περίπτωση (προσωπικό της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που εξαιρέθηκε ή μετατάχθηκε βάσει οριστικών πινάκων, υπάλληλοι που περιλαμβάνονται σε προσωρινούς ή τελικούς πίνακες των Ανακοινώσεων

του τέως Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, υπάλληλοι οι οποίοι δεν περιλαμβάνονται στους οριστικούς πίνακες διάθεσης της Πρόσκλησης του άρθρου 21 του παρόντος ή που δεν συμμετείχαν σε αυτή). Το προσωπικό αυτό επανέρχεται κατόπιν αίτησής του στο Υπουργείο που υπαγόταν οργανικά ή στο νομικό πρόσωπο εποπτείας του σε συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις με πράξη του οικείου Υπουργού.

Με τις διατάξεις του άρθρου 24 επανασυστήνονται οι ειδικότητες και κλάδοι του προσωπικού της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, του προσωπικού των Πανεπιστημίων και των Σχολικών Φυλάκων. Η επανασύσταση των κλάδων αυτών θεσμοθετείται για την άμεση πλήρωση αναγκών που έχουν ανακύψει μετά την κατάργηση των εν λόγω κλάδων. Με την παρ.3 του ίδιου άρθρου οι θέσεις κατηγορίας ΥΕ, στις οποίες έχουν τοποθετηθεί υπάλληλοι της ειδικότητας των Σχολικών Φυλάκων κλάδου ΔΕ, δυνάμει οριστικών πινάκων, μετατρέπονται αυτοδίκαια σε προσωποπαγείς θέσεις κλάδου ΔΕ της ίδιας ειδικότητας. Η εν λόγω ρύθμιση κρίνεται σκόπιμη για λόγους αποκατάστασης των τέως σχολικών φυλάκων που μεταφέρθηκαν σε θέσεις κατώτερης εκπαιδευτικής κατηγορίας από αυτή που κατείχαν πριν τεθούν σε διαθεσιμότητα, καθώς οι θέσεις που προκηρύχθηκαν για αυτούς μέσω της 9/2014 Ανακοίνωσης ήταν αποκλειστικά κατηγορίας ΥΕ.

Με τις διατάξεις του άρθρου 25 καταργούνται στην Ελληνική Αστυνομία οι θέσεις των πρώην δημοτικών αστυνομικών και επανασυστήνονται αυτοδικαίως, κατόπιν αιτήσεως τους, αντίστοιχες θέσεις και κλάδοι ΠΕ Δημοτικής Αστυνομίας, ΤΕ Δημοτικής Αστυνομίας, ΔΕ Δημοτικής Αστυνομίας και ΥΕ Δημοτικής Αστυνομίας που είχαν καταργηθεί με το άρθρο 81 του ν.4172/2013.

Η ρύθμιση επανασύστασης κλάδων της Δημοτικής Αστυνομίας, η οποία συντάχθηκε λαμβάνοντας υπόψη και τις σχετικές προτάσεις της ΚΕΔΕ, μετά από διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους φορείς και συνεννόηση με τα συναρμόδια υπουργεία, κρίνεται απαραίτητη, καθώς πρόκειται για μια υπηρεσία η οποία είναι ιδιαίτερα χρήσιμη για την καθημερινή ζωή των πολιτών και προσπορίζει σημαντικά οικονομικά έσοδα στους δήμους.

Ειδικότερα:

(α): με την παρ.2 (β) παρέχεται το δικαίωμα επιλογής σε υπάλληλους, πρώην δημοτικούς αστυνομικούς, οι οποίοι δεν επιθυμούν την επάνοδό τους στην επανασυσταθείσα θέση τους και παράλληλα διασφαλίζεται η κάλυψη πραγματικών αναγκών με τη διάθεσή τους στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης.

(β): με την παρ.2(γ) υπάλληλοι, πρώην δημοτικοί αστυνομικοί που δεν υπέβαλαν αίτηση για μετάταξη/μεταφορά, ή δεν συμπεριλαμβάνονται στους οριστικούς πίνακες των Ανακοινώσεων του

τέως Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, επανέρχονται, κατόπιν αίτησής τους, σε θέσεις στους οικείους Δήμους.

Η εν λόγω ρύθμιση κρίνεται απαραίτητη προκειμένου αφενός μεν, να επιτευχθεί η αποκατάσταση αυτών των υπαλλήλων, αφετέρου δε να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικότερα οι υπηρεσιακές ανάγκες των Δήμων.

Η προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 26 κρίνεται αναγκαία προκειμένου, οι φορείς της παρ.1 του άρθρου 1 του ν.3812/2009 να καλύψουν τις άμεσες λειτουργικές τους ανάγκες σε προσωπικό, χωρίς να απαιτείται η εκ νέου εκκίνηση των χρονοβόρων διαδικασιών πρόσληψης που επιφέρουν πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση και να υλοποιηθεί σταδιακά μέχρι την 31η -12- 2016 ο διορισμός και η αξιοποίηση σε υπηρεσίες αιχμής όλων των επιτυχόντων που περιλαμβάνονται σε πίνακες οριστικών αποτελεσμάτων του ΑΣΕΠ και των φορέων, που λόγω των περιοριστικών μέτρων δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.

Με τη ρύθμιση του άρθρου 26Α καλύπτονται οι δαπάνες μισθοδοσίας και ασφαλιστικής κάλυψης του προσωπικού που θα προκύψουν από την εφαρμογή των διατάξεων του Κεφαλαίου Γ.

Κεφάλαιο Δ'- Άλλες ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Με τις διατάξεις του άρθρου 27 ορίζονται οι διαδικασίες για την εκποίηση κρατικών οχημάτων, με επιδιωκόμενο αποτέλεσμα την προσπόριση εσόδων για το Ελληνικό Δημόσιο καθώς και την ταυτόχρονη εξοικονόμηση λειτουργικών δαπανών από τη μείωση της δαπάνης που προκαλούν στον κρατικό προϋπολογισμό η χρήση και συντήρηση πολυτελών, μεγάλου κυβισμού ή τεχνολογικά απαξιωμένων δαπανηρών οχημάτων, χωρίς ωστόσο να παραγκωνίζονται οι ανάγκες των υπηρεσιών του Δημοσίου. Η διαδικασία συντονίζεται από το Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, το οποίο έχει την αρμοδιότητα για την πολιτική και την εποπτεία των κρατικών αυτοκινήτων, ενώ η χρήση, νομή και κατοχή των αυτοκινήτων έως ότου αυτά πωληθούν παραμένουν στις οικείες υπηρεσίες.

Τα προς πώληση οχήματα, όπως αυτά θα καθοριστούν με αποφάσεις του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, κοστολογούνται από τη Διεύθυνση Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού του Υπουργείου Οικονομικών. Εάν η Διεύθυνση Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού δεν προβεί στην κοστολόγηση εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, τότε η κοστολόγηση πραγματοποιείται

από το Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, το οποίο φέρει και την ευθύνη για την ειδική ηλεκτρονική διαδικασία μέσω της οποίας δημοπρατούνται πλειοδοτικά τα κοστολογημένα οχήματα.

Μετά την παρέλευση των έξι (6) μηνών ή της πιθανής παράτασης τα οχήματα που δεν έχουν πωληθεί επιστρέφουν κατά πλήρη κυριότητα στις υπηρεσίες στις οποίες ανήκουν, ενώ οι λεπτομέρειες και τα απαραίτητα στοιχεία τόσο για τη διενέργεια της ηλεκτρονικής πλειοδοτικής δημοπρασίας, όσο και για τη χρήση της εφαρμογής από τους ενδιαφερόμενους πλειοδότες, ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης.

Με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 28 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΚΔΔΑ, στο οποίο αφενός πρώτη φορά εκπροσωπείται ο Σύλλογος των Σπουδαστών, όταν συζητούνται θέματα σχετικά με το εκπαιδευτικό πρόγραμμα και τις διατάξεις του Κανονισμού Σπουδών της Σχολής και αφετέρου παρέχεται η δυνατότητα ορισμού ως Αντιπροέδρου ενός εκ των Διευθυντών των εκπαιδευτικών μονάδων του ΕΚΔΔΑ.

Με τις παρ. 3 έως 10 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης. Αν και η Σχολή λειτουργεί επί δεκαετίες και στο πρόγραμμά της υπήρχε ο σχεδιασμός, το περιεχόμενο, η αποστολή, καθώς και η διάρκειά του, το Τμήμα διυπουργικών στελεχών δεν έχει λειτουργήσει μέχρι σήμερα. Επειδή το εν λόγω Τμήμα δεν ανταποκρίνεται στη δομή της σύγχρονης δημόσιας διοίκησης, προβλέπεται η κατάργησή του.

Ο εισαγωγικός διαγωνισμός, με μακρά παράδοση που τον έχει καταστήσει αδιάβλητο, αμερόληπτο και αξιοκρατικό, αποτελεί ένα από τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Σχολής. Ωστόσο, από τη μακρά παράδοση του εισαγωγικού διαγωνισμού της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης & Αυτοδιοίκησης, ο τρόπος των εξετάσεων είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων. Πέρα από τον τρόπο εξέτασης, στον ιδιαίτερο χαρακτήρα του συμβάλλει το σώμα των βαθμολογητών, που βάσει του θεσμικού πλαισίου, προέρχεται από τους κόλπους των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Τονίζεται ότι από τα αρχεία που τηρεί η Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης & Αυτοδιοίκησης οι περισσότερες παρατηρήσεις και ενστάσεις των υποψηφίων σημειώθηκαν τόσο στον τρόπο εξέτασης των ξένων γλωσσών, όσο και στη βαθμολογία τους, όπου υπήρχε αναντιστοιχία μεταξύ προφορικού λόγου και γραπτού δοκιμίου. Η διαδικασία αντιμετώπισης αυτών των ενστάσεων παρατηρήθηκε ότι επιβάρυνε τη διάρκεια διεξαγωγής του διαγωνισμού. Για το λόγο αυτό προβλέπεται η κατάργηση της εξέτασης στην ξένη γλώσσα και η αντικατάστασή της από πιστοποιητικό άριστης γνώσης ξένης γλώσσας.

Η απόδειξη μέσω πιστοποίησης της άριστης γνώσης της ξένης γλώσσας διασφαλίζει την ταχύτερη διενέργεια του διαγωνισμού, τη διεύρυνση της επιστημονικής και επαγγελματικής δεξαμενής των

υποψηφίων, και σηματοδοτεί την εγκατάλειψη επιβαρυντικών και χρονοβόρων διοικητικών διαδικασιών.

Αν και η αγγλική είναι η κυρίαρχη γλώσσα συναλλαγής, δίδεται, συγχρόνως, η δυνατότητα συμμετοχής στον εισαγωγικό διαγωνισμό σε υποψηφίους με πιστοποιημένη γνώση όχι μόνον της αγγλικής, αλλά και της γαλλικής, της γερμανικής, της ιταλικής, και της ισπανικής γλώσσας.

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα του εισαγωγικού διαγωνισμού είναι η εξέταση του συνόλου των υποψηφίων σε υποχρεωτική γραπτή δοκιμασία σε πέντε (5) ενότητες. Η διαδικασία αυτή απαιτεί τη συγκρότηση ενός πολυπληθούς σώματος βαθμολογητών και επιτηρητών. Κατά συνέπεια ο διαγωνισμός καθίσταται λιγότερο ψυχοφθόρος για τους υποψηφίους, καθίσταται λειτουργικότερος για τη δημόσια διοίκηση εξαιτίας της ταχύτερης αποδέσμευσης του προσωπικού, και πέραν των παραπάνω, λαμβανομένης υπόψη της δημοσιονομικής πολιτικής, επιτυγχάνεται τεράστιο δημοσιονομικό κέρδος λόγω μείωσης του κόστους διεξαγωγής. Για το λόγο αυτό, και δεδομένου ότι η ύπαρξη του παλαιού προκαταρκτικού και τελικού σταδίου έχει καταξιώσει τον αδιάβλητο χαρακτήρα του διαγωνισμού στη συνείδηση των υποψηφίων και των οικογενειών τους, προβλέπεται η επαναφορά της διενέργειάς του σε δύο στάδια.

Το σύγχρονο προφίλ των σπουδαστών της ΕΣΔΔΑ και κατά συνέπεια της ίδιας της δημόσιας διοίκησης σε εθνικό και διεθνές επίπεδο διαμορφώνεται μέσα από τους βασικούς θεματικούς πυλώνες της δημόσιας διοίκησης, όπως το δημόσιο δίκαιο, την πολιτική επιστήμη, τη μικρο-οικονομία, τη μακρο-οικονομία και τα δημόσια οικονομικά. Οι εν λόγω πυλώνες συμπυκνώνονται στις ενότητες “Οργάνωση και λειτουργία του κράτους” και “Μικρο-οικονομική”, “Μακρο-οικονομική” και “Δημόσια οικονομική”. Η ενότητα “Γνώσεις και δεξιότητες” είναι ένας σύγχρονος και ταχύς τρόπος αξιολόγησης των υποψηφίων, αντίστοιχος με αυτούς που ισχύουν για την πρόσληψη στις υπηρεσίες της ΕΕ. Επιπροσθέτως, δίνει τη δυνατότητα σε υποψηφίους, που προέρχονται από θετικές επιστήμες, να ισοσκελίσουν πιθανές αδυναμίες στις προαναφερθείσες ενότητες. Αποσκοπώντας στη διακρίβωση των συνθετικών και αναλυτικών ικανοτήτων του υποψηφίου, καθώς και στη διακρίβωση του κατά πόσο είναι ενημερωμένος ο υποψήφιος για τα σύγχρονα ζητήματα σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, προστίθεται προς εξέταση η ενότητα «Φάκελος Επίκαιρου Θέματος». Η ενότητα δεν καλύπτει συγκεκριμένη ύλη, αναφέρεται σε ένα επίκαιρο θέμα ή πρόβλημα, και κατά συνέπεια αντανακλά το προφίλ που απαιτείται στη δημόσια διοίκηση. Σκοπός αυτής της εξέτασης είναι να επιλεγούν υποψήφιοι που θα μπορούσαν να παρακολουθήσουν το εξειδικευμένο πρόγραμμα της Σχολής σε αντίστοιχους τομείς, είτε προέρχονται από πανεπιστημιακές σχολές συναφείς με τα θέματα που θα εξετάζει η ενότητα είτε κατέχουν ένα υψηλό επίπεδο γνώσεων. Με την προφορική δε εξέταση του φακέλου, εν είδει συνέντευξης, μέσα σε σύντομο διάστημα ο υποψήφιος καλείται να αξιοποιήσει τις γνωστικές και

τις ψυχολογικές του δεξιότητες σε συνθήκες πίεσης. Τέλος, αποτελεί μια προσπάθεια περιορισμού της οικονομικής αιμορραγίας των υποψηφίων και των οικογενειών τους.

Με το άρθρο 29 επιδιώκεται η διευκόλυνση πρόσβασης των πολιτών στις πληροφορίες που περιλαμβάνουν τα φύλλα της Εφημερίδας της Κυβέρνησης (ΦΕΚ), η απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών και η επιτάχυνση του διοικητικού έργου. Ειδικότερα με την παρ. 1 διευκρινίζεται ότι και τα αντίγραφα των ΦΕΚ υπάγονται στις ρυθμίσεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 και είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται χωρίς επικύρωση από τους ενδιαφερομένους για το σύνολο των συναλλαγών τους με τις δημόσιες υπηρεσίες και γενικότερα με τους φορείς του δημοσίου. Στις περιπτώσεις που για τη διεκπεραίωση κάποιων υποθέσεων πολιτών από το Δημόσιο, τους ΟΤΑ και τα λοιπά νπδδ, καθώς και γενικότερα από φορείς του Δημοσίου, σύμφωνα με την παρ. 2α του άρθρου 1 του ν. 4250/2014, απαιτείται η προσκόμιση πρωτότυπου ΦΕΚ σε έντυπη μορφή καταργείται με την παρέλευση τριών μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Εντός των τριών αυτών μηνών με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και του κάθε φορά αρμόδιου υπουργού μπορεί να ορίζεται, κατά περίπτωση, η διατήρηση της απαίτησης υποβολής πρωτοτύπων ΦΕΚ σε διαδικασίες εφόσον το επιβάλλουν εξαιρετικοί λόγοι, που αναφέρονται ρητά σε αυτήν. Με την παρ. 2 επιδιώκεται η απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών με την πρόβλεψη ότι και τα ΦΕΚ αναζητούνται αυτεπάγγελτα από τις δημόσιες υπηρεσίες τους στα και τα λοιπά νπδδ κατά τις συναλλαγές τους με τους πολίτες. Επιδιώκεται επίσης να ενισχυθεί η χρήση του ΦΕΚ σε ηλεκτρονική μορφή. Με την παρ. 3 επιδιώκεται η βελτίωση της πρόσβασης των πολιτών και των επιχειρήσεων στα ΦΕΚ. Τώρα κάθε ενδιαφερόμενος θα μπορεί να απευθύνεται στο πλησιέστερο ΚΕΠ και να αιτείται ένα ΦΕΚ σε έντυπη μορφή, εφόσον δεν υπάρχει σε ηλεκτρονική μορφή ή αυτή η μορφή δεν αρκεί.

Με τις διατάξεις του άρθρου 30 επιτυγχάνεται η αξιοποίηση των Ολυμπιονικών που είναι διορισμένοι στο δημόσιο τομέα (στενό και ευρύτερο) μέσω της απόσπασης είτε στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.) είτε σε εποπτευόμενους από αυτήν φορείς, καθώς και σε άλλους φορείς ή Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ή Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, που εκπονούν προγράμματα σχετικά με τη διάδοση του Ολυμπισμού, των Ολυμπιακών αξιών, ή της Εκεχειρίας (Ομοσπονδίες Αθλημάτων, ΕΟΕ, ΕΘΝΟΑ, Διεθνές Κέντρο Ολυμπιακής Εκεχειρίας κ.α.), όπως επίσης και προγράμματα ή δράσεις σχετικές με τον αθλητισμό και την κοινωνική προσφορά του εν γένει .

Η ως άνω ρύθμιση κρίνεται απαραίτητη λόγω της αυξημένης ανάγκης στελέχωσης του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων και ειδικότερα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και

των εποπτευόμενων φορέων αυτής από Ολυμπιονίκες με συναφές προς τον αθλητισμό αντικείμενο και απώτερο στόχο την επίτευξη των σκοπών των προαναφερόμενων Οργανισμών και φορέων.

Από τις διατάξεις της παρούσας, δεν προκαλείται επιπλέον δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, σύμφωνα με το άρθρο 9 του Π.Δ. 63/2005 (Α 98/2005) Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα, καθόσον η σχετική δαπάνη θα συνεχίζει να βαρύνει τον φορέα προέλευσης.

Η ρύθμιση της παρ.1 του άρθρου 31 κρίνεται απαραίτητη καθώς από την αρχική διάταξη δεν προκύπτει ρητά ότι παύει να υφίσταται ως εκκρεμότητα ο διορισμός στις αρχικές θέσεις με αποτέλεσμα αρκετοί από τους διοριστέους στις Υπηρεσίες Ασύλου και Πρώτης Υποδοχής να παραιτηθούν και να αναλάβουν υπηρεσία στις αρχικές θέσεις διορισμού τους, παρόλο που είχαν δοθεί γραπτώς οι σχετικές οδηγίες ότι οι αρχικοί διορισμοί παύουν να αποτελούν εκκρεμότητα. Άλλωστε, σε διαφορετική περίπτωση, η εφαρμογή της αρχικής διάταξης δεν θα είχε νόημα και θα καθιστούσε τη στελέχωση των Υπηρεσιών Ασύλου και Πρώτης Υποδοχής προσωρινή.

Η ρύθμιση της παρ. 2 του άρθρου 31 κρίνεται αναγκαία προκειμένου να εξαιρεθούν από το σύστημα προσλήψεων υπό τον έλεγχο του ΑΣΕΠ που θεσπίζει ο Ν.2190/1994, το καλλιτεχνικό προσωπικό εν γένει (π.χ. ζωγράφοι, μουσικοί κλπ) που απασχολείται με συμβάσεις έργου με τη διδασκαλία του καλλιτεχνικού αντικείμενου της ειδικότητάς του στους ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμού και στις επιχειρήσεις τους.

Η εν λόγω απασχόληση προϋποθέτει την καλλιτεχνική ικανότητα των διδασκόντων-εκπαιδευτικών και άρα προσιδιάζει στην καλλιτεχνική τους ιδιότητα, δεδομένου ότι οι καλλιτέχνες-εκπαιδευτικοί δεν είναι απλοί εκπαιδευτικοί, αλλά συμμετέχουν ενεργά και διαδραστικά στην εκπαιδευτική διαδικασία λόγω της φύσης της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης. Ως εκ τούτου η επιλογή του εν λόγω προσωπικού δεν μπορεί να γίνεται με τα τυπικά-αντικειμενικά κριτήρια που θέτει η διαδικασία του Ν. 2190/1994, αλλά με κριτήρια -δεδομένα που τίθενται από εξειδικευμένα πρόσωπα της αντίστοιχης καλλιτεχνικής ειδικότητας, όπως ισχύει στη διαδικασία του Π.Δ. 524/1980.

Επιπλέον η νομοθετική αυτή ρύθμιση κρίνεται αναγκαία προκειμένου να υπάρξει ενιαία αντιμετώπιση του καλλιτεχνικού εκπαιδευτικού προσωπικού είτε αυτό απασχολείται στους παραπάνω φορείς ως προσωπικό Ιδιωτικού Δικαίου Ορισμένου Χρόνου είτε με συμβάσεις μίσθωσης έργου.

Η ρύθμιση της παρ. 3 του άρθρου 31 κρίνεται σκόπιμη για λόγους ίσης αντιμετώπισης των ήδη διατεθέντων αθλητών καθώς και λοιπών περιπτώσεων διορισμού βάσει ειδικών διατάξεων, οι οποίοι βρίσκονται στα τελευταία στάδια διορισμού και η απουσία της σχετικής πρόβλεψης θα

επέφερε δυσμενή αποτελέσματα στην προστατευόμενη εμπιστοσύνη τους ως διοικουμένων με δεδομένο τις ήδη δημιουργηθείσες προσδοκίες περί ολοκλήρωσης του διορισμού τους.

Η εν λόγω ρύθμιση κρίνεται αναγκαία για την ταχύτερη ολοκλήρωση των διαδικασιών έγκρισης πρόσληψης τακτικού και έκτακτου προσωπικού στο Δημόσιο και στους φορείς του καθόσον άλλωστε η εν λόγω αρμοδιότητα ανήκει αποκλειστικά στο πρώην Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Η ρύθμιση της παρ. 4 του άρθρου 31 κρίνεται αναγκαία για την καλύτερη παρακολούθηση του αριθμού των απασχολουμένων στο Δημόσιο, καθώς οι συμβάσεις που συνάπτονται στο πλαίσιο επιχειρησιακών προγραμμάτων του ΕΣΠΑ ή στο πλαίσιο άλλων ενωσιακών ή διεθνών προγραμμάτων εξαιρούνται της έγκρισης της Επιτροπής της ΠΥΣ 33/2006, όπως ισχύει, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 4 του ν.4314/2014.

Η ρύθμιση της παρ. 5 του άρθρου 31 κρίνεται απαραίτητη λόγω της αναδιοργάνωσης των Υπουργείων σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 24/2015 (Α' 20) καθώς και λόγω της επικείμενης θέσπισης νέου συστήματος επιλογής προϊσταμένων.

Με τη ρύθμιση της παρ. 6. του άρθρου 31 καταργείται η προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 4250/2014 διαδικασία επανελέγχου της μετατροπής συμβάσεων ορισμένου χρόνου και μίσθωσης έργου.

Με το άρθρο 31, παρ. 7 ορίζεται ότι προκειμένου να ολοκληρωθεί η διαδικασία επιλογής των νέων μελών και των Προέδρων των Ανεξάρτητων Αρχών, χωρίς να διαταραχθεί η εύρυθμη, αδιάκοπη και απρόσκοπτη λειτουργία αυτών και η εκπλήρωση του συνταγματικού και θεσμικού ρόλου της, κρίνεται απαραίτητη η παράταση της θητείας των μελών και των Προέδρων των Ανεξάρτητων Αρχών από τότε που έληξαν και για χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών.

Με τη ρύθμιση της παρ. 8 του άρθρου 31 και για λόγους ισονομίας εξομοιώνονται οι μουσικοί των ΟΤΑ α' βαθμού με τους μουσικούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, με την κοινή υπαγωγή τους σε κλάδο ΤΕ Μουσικών.

Με τη ρύθμιση της παρ. 9 του άρθρου 31 επιτυγχάνεται αφενός η απλούστευση της διαδικασίας πρόσληψης έκτακτου ναυτικού προσωπικού στους Πλοηγικούς Σταθμούς και η στοίχιση αυτής στους γενικότερους νομοθετικούς κανόνες περί προσλήψεων, αφετέρου η διατήρηση του ασφαλιστικού καθεστώτος του προσωπικού αυτού, με τη συνέχιση της ασφάλισης του στο ΝΑΤ, καταργούμενης της αλυσιτελούς υποχρέωσης του για μεταβολή του ασφαλιστικού φορέα του, ως εκτάκτου προσωπικού, στο ΙΚΑ.

Με το άρθρο 31 παρ. 10 ορίζεται ότι αρμόδια για το ενιαίο έργο με τον τίτλο «ΣΥΖΕΥΞΙΣ II», ως σημαντικής οικονομικής ή τεχνολογικής αξίας έργο του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης που παρουσιάζει τεχνικές ιδιαιτερότητες κατά την παραγωγή του και εισάγει νέα ή υψηλή τεχνολογία, είναι επιτροπή που συστήνεται, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης.

Στην επιτροπή προεδρεύει ο Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, αναπληρούμενος σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος από τον αρμόδιο Αναπληρωτή Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Στην επιτροπή αυτή μετέχουν και από ένας εκπρόσωπος από κάθε Κόμμα που αναγνωρίζεται κατά τον κανονισμό της Βουλής καθώς και ένας τουλάχιστον σύμβουλος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή Αρεοπαγίτης ή σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου που υποδεικνύεται από τον Πρόεδρο του αντίστοιχου Δικαστηρίου, με τον αναπληρωτή του.

Οι προαναφερόμενοι ορίζουν τους εκπροσώπους τους, με τους αναπληρωτές τους, μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την ημέρα που θα κοινοποιηθεί σε αυτούς σχετικό έγγραφο του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Σε περίπτωση που τα κόμματα δεν ορίσουν εκπροσώπους μέσα στην προθεσμία αυτήν, οι αντίστοιχες θέσεις καλύπτονται από Συμβούλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου υποδεικνυόμενους από τον Πρόεδρό του.

Η Επιτροπή αποφασίζει για όλα τα επιμέρους στάδια της διαδικασίας ανάθεσης των συμβάσεων του έργου ΣΥΖΕΥΞΙΣ II καθώς και για την τελική κατακύρωση, ανάθεση ή ματαίωση των σχετικών διαγωνισμών και συμβάσεων. Η Επιτροπή αποφασίζει κατόπιν εισηγήσεων του φορέα που συνάπτει και εκτελεί τη σύμβαση. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης ορίζονται τα μέλη της επιτροπής και ρυθμίζεται κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Η ρύθμιση της παρ. 11 του άρθρου 31 εισάγεται προκειμένου να εκπροσωπείται θεσμικά το ΥΠΕΣΔΑ στο Δ.Σ. της Κοινωνίας της Πληροφορίας Α.Ε.

Με τις διατάξεις του στοιχείου α' της παρ. 12 του άρθρου 31 συμπληρώνονται οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003, αναφορικά με την υπερωριακή αποζημίωση των υπαλλήλων που αποσπώνται ή διατίθενται σε Γραφεία Βουλευτών, Ευρωβουλευτών, Πολιτικών Κομμάτων καθώς και στο Γραφείο Επιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και προβλέπεται ο φορέας που επιβαρύνεται με την αντίστοιχη δαπάνη. Η προώθηση της ρύθμισης κρίνεται αναγκαία προκειμένου να αποφευχθούν τα προβλήματα που προκαλούνται από την διαφορετική ερμηνεία που δίδουν η Διοίκηση και το Ελεγκτικό Συνέδριο. Στο στοιχείο β' προβλέπεται η εκκαθάριση δαπανών υπερωριακής απασχόλησης για την καταβολή των οποίων έχει τηρηθεί η προβλεπόμενη

εκ του νόμου διαδικασία, αλλά εκκρεμούν μέχρι σήμερα, λόγω της διαφορετικής ερμηνείας των σχετικών διατάξεων από τις αρμόδιες Υπηρεσίες Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Με την διάταξη της παραγράφου 13, δίνεται η δυνατότητα παραχώρησης δικαιώματος εκμετάλλευσης περιπτέρου σε όσους θεμελιώναν δικαίωμα εκ διαδοχής, βάσει των διατάξεων του άρθρου 16 του ν.δ. 1044/1971, με δεδομένο ότι το δικαίωμα καταργήθηκε με την υποπαραγράφο Στ2 του ν.4093/2012. Η ρύθμιση κρίνεται αναγκαία για λόγους συνταγματικής ισότητας, καθώς τόσο πριν την έναρξη ισχύος του ν.4093/2012 όσο και μετά την έναρξη ισχύος του ν.4257/2014, οι διάδοχοι των αντίστοιχων δικαιούχων διατηρούσαν και διατηρούν αυτό το δικαίωμα.

Η παραχώρηση γίνεται για χρονικό διάστημα δέκα (10) ετών. Ως προς τα δικαιώματα των κληρονόμων των προσώπων αυτών και το δικαίωμα εκμίσθωσης του δικαιώματος εκμετάλλευσης σε τρίτους, εφαρμόζονται οι διατάξεις των παρ. 6 και 7 αντίστοιχα της υποπαραγράφου Στ2 του ν.4093/2012.

Με το δεύτερο εδάφιο της προτεινόμενης διάταξης, ορίζεται ότι στην περίπτωση εκμίσθωσης του δικαιώματος εκμετάλλευσης περιπτέρων σε τρίτους κατά τις διατάξεις του άρθρου 21 παρ. 2 του ν.δ.1044/71, για υφιστάμενες διοικητικές άδειες, η χρονική διάρκεια των μισθώσεων που συνομολογούνται είναι δεκαετής.

Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία καθόσον με την διάταξη της περ. 13 της υποπαραγράφου ΣΤ3 της παρ. ΣΤ του πρώτου άρθρου του ν. 4254/2014 (ΦΕΚ 85 Α΄ 7-4-14) καταργήθηκε η παρ. 3 α΄ και β΄ του άρθρου 6 του ν. 3648/2008, στην οποία ορίζονταν ότι οι μισθώσεις αδειών περιπτέρων, μεταξύ άλλων, συνομολογούνται για επτά (7) έτη. Η δε πρόβλεψη για την δεκαετία γίνεται ώστε να επιτευχθεί η κοινή και ομοιόμορφη αντιμετώπιση των περιπτώσεων που αφορούν στην παραχώρηση του δικαιώματος αυτού για την άσκηση των κατά περίπτωση δραστηριοτήτων (περίπτερα, κυλικεία κ.α.).

Με την παράγραφο 14, καταργείται η παρ. 2 του άρθρου 61 του ν. 4305/2014, που προέβλεπε τη συγκρότηση Επιτροπής Απογραφής των πάσης φύσεως περιουσιακών στοιχείων του καταργούμενου την 30η Νοεμβρίου 2014 Οργανισμού Κωπαΐδας, τα οποία και περιέρχονται στο Ελληνικό Δημόσιο. Δεδομένου ότι στην παρ. 3 του ανωτέρω άρθρου προβλέπεται ο ορισμός εκκαθαριστή για τη διενέργεια εκκαθάρισης του καταργούμενου Οργανισμού, στην οποία εκκαθάριση συμπεριλαμβάνεται και η καταγραφή/απογραφή των περιουσιακών στοιχείων του Οργανισμού Κωπαΐδας, το δε αποτέλεσμα της εκκαθάρισης περιέρχεται ως έσοδο ή βαρύνει ως υποχρέωση τον Κρατικό Προϋπολογισμό, παρέλκει η συγκρότηση της Επιτροπής Απογραφής, ως επιπλέον οργάνου επιφορτιζόμενου με ένα έργο, που ούτως ή άλλως αποτελεί μέρος του έργου του εκκαθαριστή.

Με την παράγραφο 15, ρυθμίζεται το θέμα της δωρεάς αυτοκινήτων προς τους ΟΤΑ, Α΄ και Β΄ βαθμού. Η εν λόγω ρύθμιση κρίνεται σκόπιμη, επειδή με το άρθρο 1 του ν. 2647/1998 μεταφέρθηκαν αρμοδιότητες που ασκούσε ο τότε Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης στις πρώην κρατικές περιφέρειες (νυν Αποκεντρωμένες Διοικήσεις), μεταξύ αυτών και όσες αφορούσαν εν γένει τη διάθεση κρατικών αυτοκινήτων (π.χ. αγορά από το ελεύθερο εμπόριο ή τον ΟΔΔΥ κ.α.), πλην της αρμοδιότητας, που αφορούσε στην αποδοχή δωρεών αυτοκινήτων σε φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης. Η προώθηση ρύθμισης, ώστε και η αρμοδιότητα έγκρισης αποδοχής δωρεάς οχημάτων προς τους ΟΤΑ να μεταβιβασθεί ρητά στις οικείες Αποκεντρωμένες Διοικήσεις κρίνεται επιβεβλημένη, καθόσον διαφαίνεται ότι η βούληση του νομοθέτη, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις, ήταν η μεταφορά των σχετικών ζητημάτων περί οχημάτων σε αποκεντρωμένο επίπεδο, σύμφωνα πάντα και με την συνταγματική επιταγή για διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια των ΟΤΑ.

Με την παράγραφο 16 αποκαθίστανται παραδρομές ήσσονος σημασίας στο π.δ. 105/2014 «Οργανισμός του Υπουργείου Εσωτερικών» (ΦΕΚ 172 Α΄), οι οποίες προέκυψαν λόγω της πιεστικής ανάγκης να τηρηθεί το ασφυκτικό χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης του και αφορούν, μεταξύ άλλων, στη μείωση μιας οργανικής θέσης του κλάδου ΠΕ Διοικητικού –Οικονομικού και αντίστοιχα στην αύξηση μιας οργανικής θέσης του κλάδου ΠΕ Μηχανολόγων-Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, καθώς και τη μετατροπή 9 υπολειπομένων προσωποπαγών θέσεων σε οργανικές, ενόψει της ενιαίας και απρόσκοπτης εφαρμογής του Οργανισμού. Οι διορθώσεις που επέρχονται με την παράγραφο αυτή είναι εξαιρετικώς επείγουσες και αποκλειστικώς τεχνικής φύσεως, η ισχύς της δε ανατρέχει, ως εκ της φύσης της, στον χρόνο ισχύος του προαναφερθέντος Προεδρικού Διατάγματος.